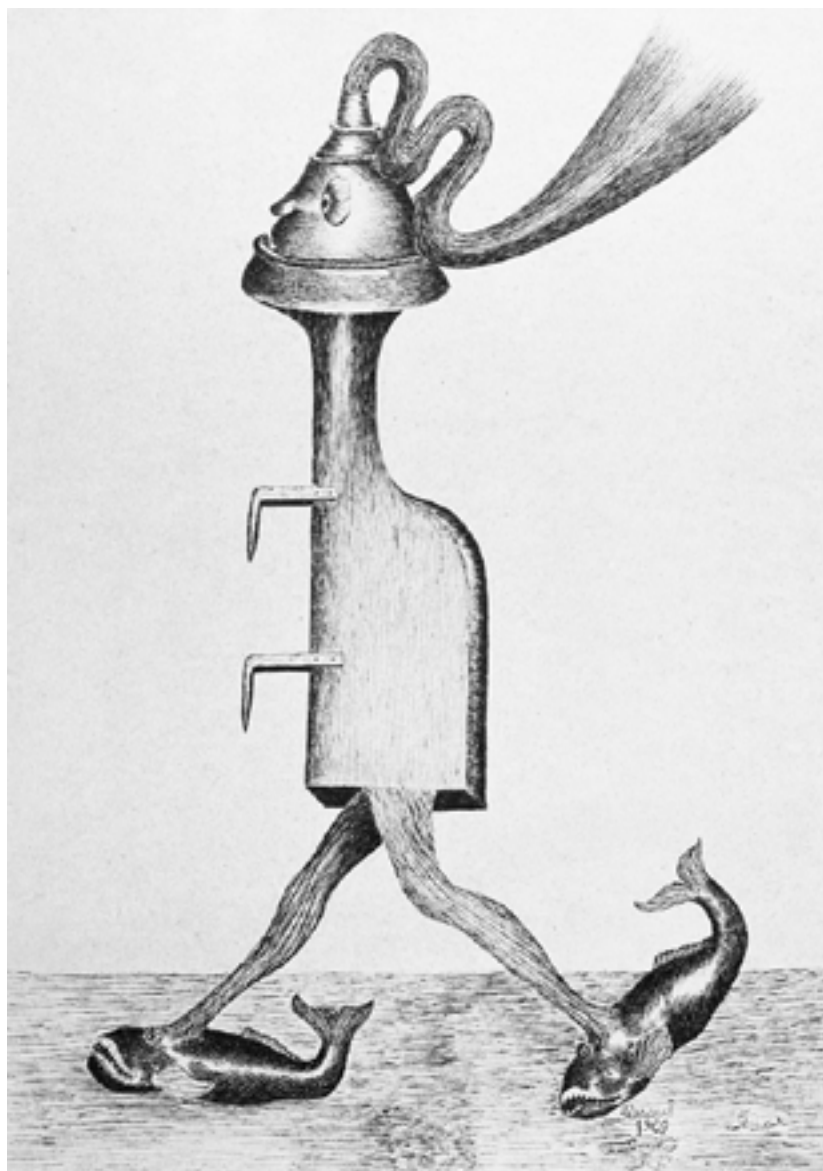


Street
Mag
azi
ne/45



#Zajímavosti

Úvodní slovo

Vážení čtenáři Street Magazinu, 45 vydání našeho/Vašeho časopisu jsme oblékli do nového grafického formátu. Jak se vám líbí? Tématem tohoto čísla jsou „Zajímavosti.“ Přinášíme je z oblasti kultury, psychologie, botaniky, filozofie, a čerpáme také z vašich žitých příběhů. Samostatnou zajímavostí by mohlo být, jaký máme smysl pro humor. Můžete posoudit z našich komiksů.

Děkujeme moc za příspěvky, které nám posíláte na náš email: SM@prevent99.cz, i za ty, které dáváte přímo do rukou streetům nebo necháváte na káčkách.

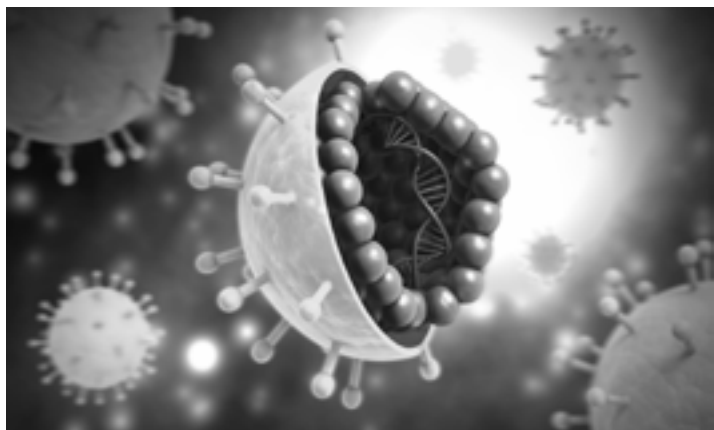
Za celou redakci Vám přejeme dobré léto!
s úctou

redakce SM



Co dělat, když mám „Céčko“?

Petra ze streetu



Přesné kroky...

Pokud Ti Streeti, v K-centru, nebo jakákoli jiná služba natestuje reaktivní výsledek na žloutenku typu C, při orientačních testech na infekční choroby, je potřeba „Céčko“ potvrdit ještě z žilní krve (dovšetření jaterních testů a PCR HCV). Potvrdí se tak, nebo vyvrátí přítomnost viru. Na tyto testy si můžeš dojít ke svému obvodnímu lékaři a poté výsledky předložit v Nemocnici České Budějovice, nebo si na vyšetření můžeš dojít bez objednání na infekční ambulanci přímo do Nemocnice ČB, ideálně v době od 8:00 – 14:00 hod. kterýkoliv všední den (tel. na am-

bulanci:

387 874 656, zodpoví Tvé případné dotazy). Pokud se cítíš nesvůj z „bílých pláštů“ či z jiných důvodů, pracovníci Jihočeského streetworku Prevent Tě mohou doprovodit, stačí se s nimi domluvit. (723 527 512) Pokud nejsi z Českých Budějovic a nemáš obvodního lékaře, za textem najdeš seznam lékařů, kteří tě ve Tvém okrese případně dovyšetří (odeberou krev).

Nyní se situace v léčbě žloutenky C změnila hned v několika bodech. První pozitivní změnou je, že lékaři z infekčního odděle-

ní Nemocnice České Budějovice přijímají, díky novému primáři MUDr. Alešovi Chrdle, i aktivní uživatele návykových látek tzn. i přesto, že užíváš drogy, tě na Céčko budou léčit, pokud ale dodržíš pár jednoduchých pravidel.

Lékaři nám kladli na srdce nutnost spolupráce z obou stran. Prvním krokem je se do Nemocnice dostavit, nechat si odebrat krev k dalším vyšetřením a lékař si s tebou domluví další setkání. Pokud na něj zapomeš, nebo se nebudeš moci dostavit, stačí zavolat a domluvit se na jiný termín. Není potřeba si hned „trhat vlasy“ a již k lékaři nepřijít vůbec. Než tě zařadí do léčby, bude to

trvat minimálně měsíc, záleží totiž na tom, jakou máš zdravotní pojišťovnu. Pokud máš VZP, bude zařazení pravděpodobně rychlejší, než u jiných pojišťoven, kterým se posílá žádost o léčbu a čeká se na schválení o něco déle, než u VZP. Žádosti o léčbu se posílají z důvodu ceny léčby, která činí 500 tisíc Kč. Žádost do pojišťovny odesílá lékař, s tím si hlavu dělat nemusíš.

Druhou, velmi inovativní změnou je vyšetření jater na Elastografu (něco jako ultrazvuk, Sonograf). Úplně tedy odpadá biopsie jater (speciálním nástrojem ti odštíplí malinkou část jater), jak

tomu bylo v letech minulých a nyní je tedy vyšetření naprosto bezbolestné.

Dalším, třetím obrovským pokrokem v léčbě je změna v účinnosti a způsobu léčby. Na rozdíl od minulých let, kdy léčba probíhala injekcemi Interferonu a účinnost léčby byla 50%, nyní probíhá formou spolknutí tablety léčiva každý den a účinnost je 98%. Navíc nejsou žádné nežádoucí účinky léčby, oproti bolestivé Interferonové léčbě. Pokud nemáš léky kde uchovávat, či se bojíš, že je ztratíš nebo ti je někdo ukradne, je možnost si léky uschovat v K-centru nebo u Streetů.

Kontakty na lékaře:

Nemocnice Český Krumlov -

MUDr. Michal Rybár, interna – Tel.: +420 380 761 393

Nemocnice Jindřichův Hradec - MUDr. Jaroslav Hojný, interna – Tel.: +420 384 376 345

Nemocnice Písek - MUDr. Květoslava Batistová, infekční ambulance – Tel.: +420 382 772 310, infekční ambulance – Tel.: +420 382 772 310

Nemocnice Prachatice - MUDr. Pavel Lipták, interna -Tel.: +420 388 600 247, Interní oddělení sesterna - Tel.: +420 388 600 245

Nemocnice Strakonice - MUDr. Ivo Horný, interna gastroenterologie – Tel.: +420 383 314 242

Nemocnice Tábor - MUDr. Jana Sysová, infekční oddělení

Tel.: ambulance +420 381 606 562, oddělení +420 381 606 510

Rimbaud v poezii změnil strukturu a metodu. Jeho poezie stojí na subjektivních prožitcích, především pocitu rozporu mezi umělcem a společností. Pro jeho básně je typická bohatá fantazie, odpor k měšťákům a náboženství a obdiv k revoluci.

Jeho poezie se stala základem nové poetiky. Odhaloval iluzornost pravd uznávaných společností, jež vystavil pohrdavému posměchu. Útoky proti povrchnosti, zbabělosti a všednosti společnosti postupně přerostly v nenávistnou a totální revoltu proti všem hodnotám a tabu společnosti. Rimbaudovo dílo, vycházející ze zloby, z revolty a vnitřní síly a útočilo na všechny formy tradice, ovlivnilo moderní světovou poezii, zejména symbolisty a surrealisty, beat generation a poetiku rockové hudby. Všechna jeho díla, publikoval Paul Verlaine. Odhaduje se, že se asi osm jeho děl ztratilo.

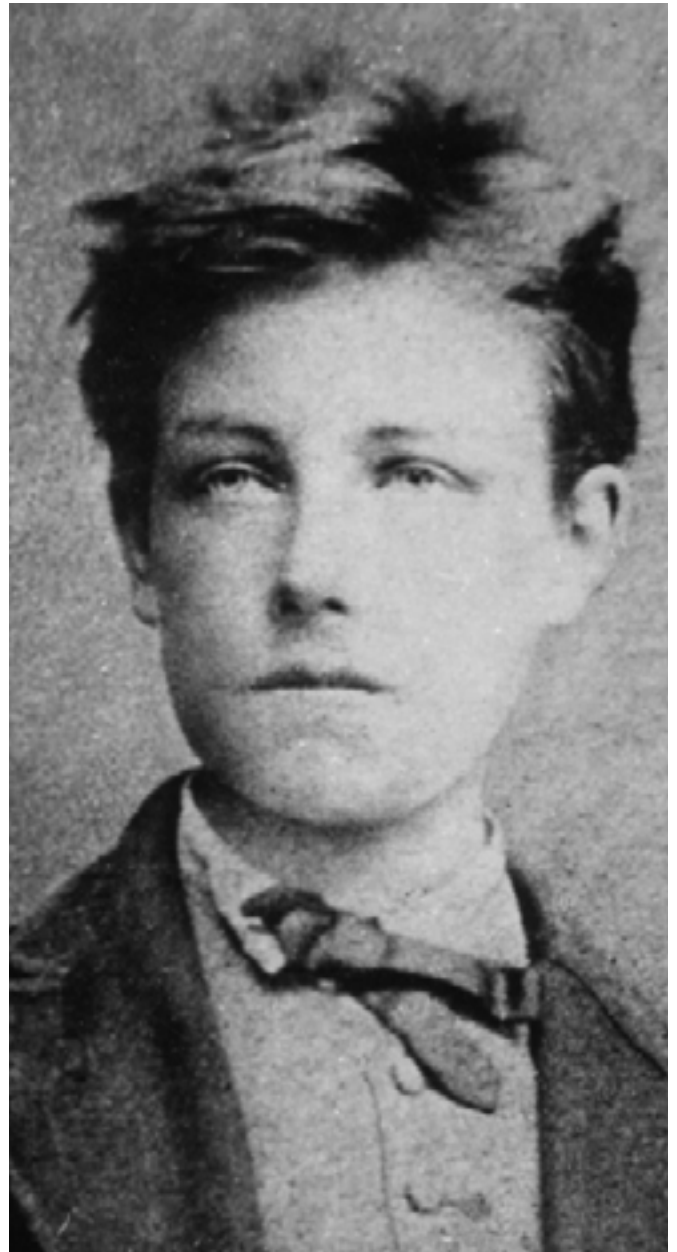
„Já je někdo jiný“ Arthur Rimbaud (1854 - 1891)

Michal ze Streetu

Zde je kus jeho života: Otec byl kapitánem na lodi a tudíž neustále pryč. Matka je selka, která je tvrdá, lakomá až do brutálnosti, krutá a hašteřivá.

Po návratu otce jsou hádky a rvačky na denním pořádku. Básník jako dítě je svědkem těchto scén, které se mu zarývají hluboko do mysli. Matka poté zůstává sama a tyranizuje Arthura i ostatní své děti. To ona v něm vykřesala jiskru odboje a rozdmýchala ji v oheň. Toulá se po lesích a píše básně, které ohromují svojí fantazijností. 1870 poprvé utíká z domova. Vlakem bez peněz rovnou do Paříže, kde ho zatkou a vrátí domů. Za pár měsíců utíká znovu. Tentokrát se krátce živí jako novinář v Bruselu, ale policie na přání matky ho znovu zatýká a vrací pod její trestající pravici. V rodném městě se mu vše hnusí na zvracení a tamní obyvatelé považuje za největší pitomce na zeměkouli. O tom všem se dovídáme z jeho veršů. Za půl roku opět utíká do Paříže. Spí pod mosty, živí se odpadky a za měsíc se pěšky vrací domů, kde všechny pobuřuje svými cynickými manýrami. Stává se prašivou ovcí rodného stáda. Vznikají jeho nesmrtelné básně. Neuzná-

vá nic a nikoho. Na konci roku 1871 odjíždí za Verlainem do Paříže, který je okouzlen jeho básněmi. Verlain je významný básník, ale také opilec, jehož opice jsou zuřivé. Oba se spřátelí a potloukají se po téměř celé Evropě až do roku 1875, kdy Verlain Rimbauda postřelí. Poté žije v Paříži, kde přespává zavšivený pod mosty, děsí jako vyvrhel všecku slušnou společnost. Sežene li nějaký groš, otravuje se nikotinem, alkoholem, hašišem a dodržuje tak svůj básnický program: rozrušení všech smyslů. Vznikají další básně, které známe do dnes. Mění skladbu básně až ve výkřiky a skřeky, které se derou z hluchého a temného pekla hrůzy, v němž se zmítá zajatá duše básníka. 1875 přestává psát navždy básně. Když se ho někdo zeptá proč, pouze odpoví: Tím se již nezapovídám. Umírá jako člověk. Studuje



angličtinu, aby se mohl stát obchodním cestujícím. Poté se potuluje do slova po celé Evropě a učí se jazyky. Žebřá, pracuje u cirkusu, odkud utíká. Nechává se naverbovat a odjíždí jako voják do Indonésie na Jávu. Z armády utíká a bloudí pralesem. Najmou ho na Anglickou loď a vrací se do Evropy. Poté dokonce verbuje vojáky a přes Marseille pluje do Říma. Nyní studuje matematiku, geometrii a mechaniku. Odjíždí do Egypta. 1880 je na Kypru a dohlíží na stavbu paláce guvernéra. Vrací se do Egypta a prodává kávu. Přejíždí Somálskou poušť. Nedá se v krátkosti vypsát, všechno co prožil. Cestuje neustále dál a dál, i když má jednu nohu obrovskou jak dýni. Nakonec umírá na rakovinu v kolenu. To co jiní prožijí za třicet let, on prožil během roku. Vynalezl znovu život, i když si sám předsevzal: Je třeba znovu vynalézt lásku.

Jean Arthur Rimbaud

Úvodní báseň Sezóny v pekle

Nemýlím-li se, býval svého času můj život hostinou, při které se otevíralo kdejaké srdce, při které tekla vína všeho druhu.

Jednou večer jsem si posadil na klín Krásu. - A shledal jsem, že je hořká. - A urážel jsem ji.

Obrnil jsem se proti spravedlnosti.

Utekl jsem. Vám, ó čarodějnice, ó trampoty, ó nenávisti, byl svěřen můj poklad!

Dospěl jsem až tam, kde v mé mysli pohynula veškerá lidská naděje. Vrhel jsem se tlumeným skokem dravce na každou radost,

abych ji zahladil.

Svolal jsem katy, abych se zahryzl při dokonávání do jejich pušek. Svolal jsem pohromy, abych se udusil pískem, krví. Neštěstí bývalo mým bohem. Natáhl jsem se do bláta. Osušil jsem se v povětří zločinu. A zahrál jsem pěkné, ztřeštěné kousky.

A jaro mi přivodilo ohavný, idiotský smích.

Nuže, napadlo mne, když jsem se právě nedávno octl takřka v posledním tažení, abych se dal do hledání klíče k někdejší hostině, v níž bych možná zase

Obr. Jan Svoboda



nabyl chuti k životu.

Tímto klíčem je milosrdenství. - Toto vnuknutí svědčí o tom, že jsem snil!

„Zůstaneš hyenou...“ atd., křičí zlý duch, který mne ověňčil tak rozkošnými máky. „Vysluž si svou smrt za všechny své choutky, za sobectví a za všechny smrtelné hříchy.“

Ach, příliš jsem jich přebral: - Avšak zapřísahám tě, drahý Dáble, jen ne tak podrážděný pohled! A zatím, než dojde na těch několik opozdivších se drobných podlostí, vytrhuji ze svého zatracencova zápisníku těchto několik odporných lístků pro tebe, kterému se líbí na spisovateli nedostatek popisného a poučného nadání.

Venus Anadyomené

Jak z rakve vyčnívá ze staré žluté vany
tvář s hnědým vrkočem, jenž páchne pomádou,
hloupá a plná chyb, které jsou flikovány
dost nedostatečně; pod velkou hromadou

je mastný šedý krk a velmi krátká záda,
shrbené lopatky, jež sebou hýbají
tuk skrytý pod kůží se v tlusté vrásky skládá,
oblíny kypí jen, boky se houpají.

Páteř je narudlá; vše páchne cizostí
a strašně odporně. Jsou vidět zvláštnosti,
na které bylo by potřeba vzít lupu.

Na bocích vryto je: Venuše v ulitě.
- To tělo hýbá se a vystrkuje z chlupů
ohavně krásný kříž a vřídek u řitě.

Překl. Vítěslav Nezval

Automat na HR materiál Káčko Stra- konice

- 1) jdu do KC
- 2) dneska mají do 16:00
- 3) aha, to už nestíhám
- 4) našťestí je tu automat
- 5) přečtu si návod
- 6) máčknu na tlačítko start
- 7) automat je v provozu
- 8) nandám mince do automatu
- 9) kontroluji, že se načítají
- 10) máčknu co potřebuji
- 11) vezmu si krabičku

SORTIMENT

Automat nabízí celkem 6 balíčků (z toho 4 balíčky s jednorázovými injekčními sety - JIS) s následujícím obsahem a cenou:

1. JIS BASIC
2x stříkačka + dezinfekce
30,- Kč
2. JIS PLUS
2x stříkačka + dezinfekce + voda + filtr
+náplast+ kyselina
30,- Kč
3. JIS MAX
5x stříkačka + dezinfekce+ voda
40,- Kč
4. Kondom
kondom 3x
20,- Kč
5. JIS STANDARD
2x stříkačka + filtr+ voda
30,- Kč
6. Naš TIP
3x kapsle + 2x šňupátko
20,- Kč

Služba je dostupná na adrese: Komenského
174, 386 01 Strakonice (před vstupem do
Kontaktního centra)



Fóbický koutek

Jirka z Káčka

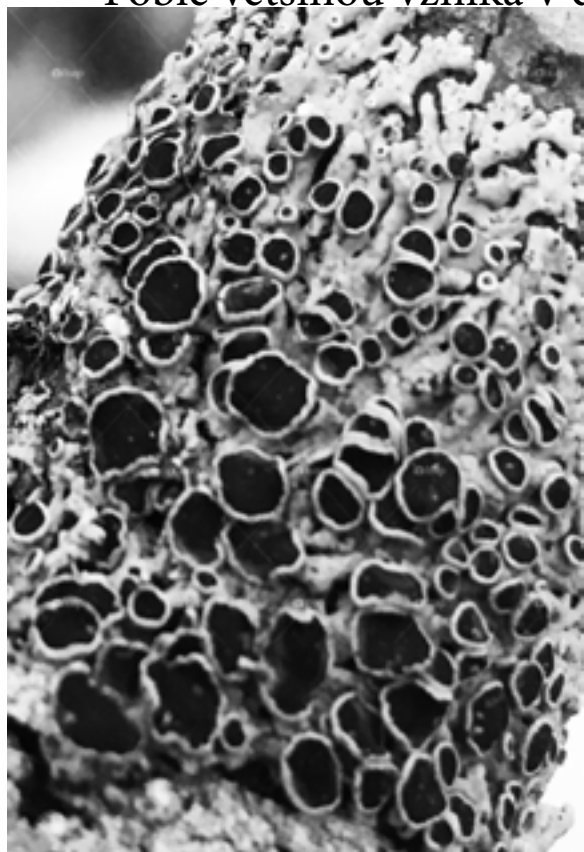
Moudré knihy popisují fobii jako úzkostnou poruchu charakterizovanou chorobným strachem z určitých věcí, situací či jevů, ať skutečných, nebo neexistujících. Opakem fobie je takzvaná filie, což



je posedlost určitými věcmi, situacemi či jevy. U fobie si člověk dokáže uvědomit, že situace není ve skutečnosti nebezpečná, ale není schopen ovlivnit svoje prožívání tak, aby situaci prožíval jako neohrožující.

Jeho prožitky odpovídají situaci velkého nebezpečí a pocitu silného stresu. Tento stres nemocného ochromuje a výrazně narušuje jeho každodenní život. Nemusí být přítom samotné situací vystaven, stačí, když na ni pomyslí.

Fobie většinou vzniká v dětství, kde je způsobena opakovanými ne-



příjemnými zkušenostmi nebo spojením původce fobie se špatnou vzpomínkou. Dalším častým vznikem fobie je psychické trauma a psychická porucha osobnosti. U různých případů může také fobie vzniknout dědičně.

Existuje několik set pojmenovaných fobií, kterými lidé opravdu trpí. Dalších několik set žádný název ještě nemá. Mezi nejčastěji se vyskytující fobie patří například strach z různých zvířat (zoofobie). Poměrně častý je strach z pavouků (arachnofobie), strach z hadů (ofidiofobie) nebo strach z myší (mysofobie). Čas-

tými jsou také takzvané prostorové fobie, mezi které se řadí strach ze stísněných prostorů (klaustrofobie) a strach z výšek (akrofobie).

Existuje také celá řada méně známých občas neskutečných fobií, které znepříjemňují lidem život. Někteří lidé mohou trpět například takzvanou botanofobií, což je strach z útoku rostlin. Belonefobie je označení pro člověka, který má chronický strach z jehel. Fobofobie je chorobný strach z toho, že dostanu strach. Skopofobie je dále strachem z toho, že nás někdo sleduje a ergofobie je strach z práce.

K léčbě fobie jsou využívány psychoterapie a medikace. Uplatňují se různé postupy, které postiženému pomáhají pracovat se strachem a pomáhají mu lépe zvládat nežádoucí situaci, ve které se nachází.



Seznam dalších fobií:

ablutofobie – strach z prádla nebo koupání

gymnofobie – strach z nahoty

antropofobie – strach z lidí

astrofobie – strach z přírodních úkazů, např. z bouřek

chiraptofobie – strach z cizích doteků

lutrafobie – strach z vyder

fagofobie – též zvana phagofobie, strach z polykání

trypofobie - strach z nepravidelného shluku malých děr

venustrafobie – strach z krásných žen

Tatka Prevent radí:

Práce na černo

Asi to znáte, máte dluhy, exekuce, a tak se necháte zaměstnat na černo. Jaká to má, ale úskalí:

- žádná ochrana před nezákonným postupem zaměstnavatele
- žádné odškodnění a bolestné v případě úrazu během výkonu práce
- žádná nemocenská/mateřská
- žádný nebo velmi nízký starobní důchod
- žádná možnost získat půjčku, úvěr, hypotéku od solidních věřitelů
- v případě zdravotních problémů žádný nebo nižší invalidní důchod, v případě smrti žádný vdovský (vdovecký) a sirotčí důchod pro pozůstalé
- žádné odstupné v případě výpovědi
- žádná podpora v nezaměstnanosti
- riziko pokuty od úřadu práce ČR

Nenechte o svém životě rozhodovat Vaše dluhy, práce na černo je vždycky riziko!

Jindra z Káčka



Něco málo o kofeinu

Jirka z Káčka

Legenda praví, že vše začalo kdesi na etiopské pastvině. Tamní pastýři jednoho dne spozorovali neobvyklé chování svých koz, které při požívání kávových bobulí začaly „skotačit“ a „tančit“. Jistě by bylo velmi zajímavé zjistit, jaké účinky měl kofein následně na samotné pastevce.

Kofein je nejrozšířenější návykovou látkou na naší planetě. Najdete jej v listech čajovníku, ořechu kolovníku a v kakaových bobech. Momentíček, podotkne čtenář, myslel jsem si, že v čajovníku se nachází látka známá jako tein a v ořechu kolovníku a v kakaových bobech se nachází kofein. Jaký je tedy rozdíl mezi kofeinem a teinem? Vlastně se to má tak, že kofein a tein jsou látky chemicky naprosto stejné, dříve se to však nevědělo a jedna a ta samá látka dostala dvě označení. Tělo ovšem reaguje jinak na kofein z kávy a kofein z čaje. Kofein z kávy působí v

těle mnohem rychleji, neboť se neváže na žádné další látky. To znamená, že u kávy v porovnání s čajem naskočí stimulační účinek rychleji, silněji ale také dříve odezní. Naopak tein se váže na ostatní látky, které se nachází v čaji. Jak naše tělo jednotlivé látky rozkládá, tak se začíná uvolňovat čajový kofein, díky čemuž má na nás tein slabší stimulační účinek, než je



tomu u kávy. Stimulace ovšem vydrží déle.

Tím se dostáváme k zajímavosti číslo jedna. Kofein = tein.

Zajímavost číslo dvě, káva je vlastně ovoce. Cože ovoce?

Ano ovoce. Kávová zrnka jsou středy z bobulí kávovníku. Bobule kávovníku jsou jedlé a vypadají podobně jako třešeň.

Zajímavost číslo tři. Nejdražší káva na světě je káva Kopi Lu-

wak. Tato káva, je vyráběna z částečně nadržovaných kávových bobů, které vyjdou z trávicího traktu cibetky. Cibetky jsou zvířátka, která to vývojově mají nejbližší k šelmám lasicovitým. Kilo této kávy Vás vyjde přibližně na sedm tisíc korun.

Zajímavost číslo čtyři. Nejdražší čaj na světě je Wu Kung, zelený čaj pěstovaný v buddhistickém klášteře Wu Kung. Dle legendy šlo o čaj oblíbený čínským císařem. V současné době se tento čaj stále pěstuje, ovšem pouze na osmnácti keřích. Půl kilogramu tohoto čaje lze zakoupit za dva miliony dvě stě padesát tisíc korun.

Dostáváme se k zajímavosti číslo pět.

Nejpopulárnějším nápojem na naší planetě je voda, hned po ní následuje káva a čaj. Vlastně to není tak překvapivé, když se nad tím zamyslíte.

Zajímavost číslo šest. Když jste na kofein zvyklý a přestanete jej přijímat, mohou se objevit abstinenční příznaky. Mezi ně patří bolest hlavy, únava, změny nálad a podrážděnost. Tělu detox zabere přibližně deset dní. Po něm očekávejte celkové zklidnění. Může se zlepšit celková kvalita vašeho spánku a tím pádem získáte po spánku i více energie.

Slovo na závěr. Diskrétní zdroj nám sdělil, že káva Kopi Luwak chutná přesně tak, jak káva na kontaktních centrech ČB, ST, PT, jen neprošla zaživacím traktem cibetky. No vážně, nekecáme! Takže šup šup na Káčko na kafe.



Vězeň svoji hlavy

Jan Svoboda

„Drahý čtenáři, jestliže čteš tyhle řádky, pravděpodobně budeš i nadále pokračovat ve čtení, proto jestli si chceš užít četbu každým kouskem sebe, já i mí čtenáři by jsme vřele doporučili, vzít sluchátka (ta doporučená muzika tam není nadarmo), udělat si klid, najít v sobě veškerou empatii a hlavně si užít četbu.“

Nickleback - Savin' me

ROK 1938

Psal se rok 1938 a ve vzduchu bylo cítit napětí. Byl to hrozně zvláštní pocit, který bych popsal asi jako ticho před bouří.

Po velké krizi, co jsme v Německu prožívali, se moci absolutně ujal Adolf Hitler. Atmosféra byla taková, že by se dala krájet, furt jsem si kladl otázky, co se děje, jak bude vypadat naše budoucnost? Ale to nebyl hlavní důvod všech mých obav. Proč jsem užil výrazy „naše budoucnost“ a „mých obav“? Protože moje milovaná Elizabeth a hlavně osm dětí, byly v ohrožení kvůli mému původu. Měl jsem obavy z toho, že se historie bude opakovat a druzí lidé budou platit utrpením, ne-li životy, které měly celé před sebou, jen kvůli tomu, že jsem žid.

Přišlo mi, že mě realita nutí se uzavírat do sebe. Přestal jsem tolik trávit čas s rodinou, stránil jsem se kontaktu s ostatní-

mi přáteli a za pomoci dalších okolností, které mě každodenně doháněly, se mi můj svět začal hroutit. Možná si někdo říká, že je to moje vlastní hloupost nebo chyba, ale hlavou mi probíhalo, že bych měl udělat všechno pro to, aby moje rodina byla vždy v bezpečí. Co? Jak? Kdy? Ano, přesně tohle mi hlavou proběhlo za den nejméně 500 krát. Dá se říct, že touhle záležitostí to všechno začalo. Mojí hlavu to začalo měnit, proč? Protože to byla věc, kvůli které jsem celou noc nespal a místo toho koukal do stropu. Při tomhle bloudění myšlenkami jsem začal ztrácet všechno, co mi v životě dělalo radost.

ETAPA PO PŮL ROCE

Po půl roce, co jsme se každý den modlili, aby se vše dalo brzy dopořádku, nás jedné noci, když už jsme všichni žili ve vlastních utopiích, probudila krutá reali-

ta. Než jsem začal vnímat, co se děje, už mě vlekli někam. Nevěděl jsem kam, nebo jestli jsem něco udělal, ale až po chvíli, co jsem se vzpamatoval, mi začalo docházet, že jsou důležitější otázky, než co bude se mnou. Byl to jeden z nejhorších pocitů, který jsem kdy zažil. V tu chvíli mi problesklo hlavou, jestli žije moje rodina. Jestli je v pořádku to jediný čeho si cením nadevše. Běhalo mi hlavou, že jestli se jim něco stane, je to jen moje chyba, že oni na úkor toho, abych já se cítil v životě šťastný, budou jak zvířata trpět, jenže to jsem ještě nevěděl, co nás všechno čeká. Kdybych dokázal prohlédnout do zítřků, vzdal bych se Elizabeth pro její lepší budoucnost. Vzdal bych se svého štěstí, kdyby to moje děti mělo zachránit od nekonečné práce, za kterou je stejně odměnou smrt.

Poté, co mě zavřeli do koncentračního tábora, to se mnou šlo od desíti k pěti. Jako osobnost jsem se bál dosti věcí, ale to co jsem zažil tam, se mi nezdálo ani v nejhorším snu. Cítil jsem se jako tělo bez duše, což se postupem času stávalo specifictější vlastností každého vězně tam. Byl to zvláštní pocit vidět dno ostatních. V hlavě jsem měl nevyřešený spor, se

kterým jsem nebyl schopný nic dělat, vadilo mi vidět podvyživené děti, které musí jako otroci makat, nebo dostanou výprask a jsou bez večeře, pokud tedy nějaká byla. To samé ženy, proč tam museli nahnat veškerou židovskou populaci? Hlavou mi při téhle otázce proletí, to jsme snad nějakí parazité, které je potřeba vyhladit? Nemáme právo na normální život? Provinili jsme se nějak, že máme takhle trpět?

ETAPA PO PŮL ROCE V TÁBOŘE

Během půl roka stráveného v pekle na zemi, se mi stalo dost věcí, asi po třech měsících mého pobytu jsem zažil moment, který mi přidal smysl do života, zároveň mě každým dnem dováděl k nenávisti sebe samotného. Viděl jsem něco, co jsem přesně vidět nechtěl, ale zároveň potřeboval. Deportovali k nám Elizabeth, kterou jsem zahlédl při ranním nástupu. Pamatuju si na ten první pohled, v prostoru mezi námi jsem cítil záplavu štěstí a zároveň zármutku. Celou dobu v práci jsem nemohl myslet na nic jiného. Po nějaké době přemýšlení mě začalo zne-

pokojoval, že s ní nedeportovali i naše děti. Říkal jsem si, co je asi s nima, a jsou ještě všechny živé? Byl to hrozně zvláštní pocit nést zodpovědnost za něco takového, přitom se neprovinit ničím. Na srdci jsem cítil velkou křivdu, ne kvůli mně, ale kvůli těm, kteří by tohohle byly třeba vynecháni, nebýt mě.

Při našem prvním setkání v táboře mi moje žena řekla, že žijí jen 3 děti. Při těchto slovech, se mi začala točit hlava, v tu chvíli jsem cítil, jak uvnitř mě něco umřelo, cítil jsem, jak mě zabořelo u srdce, když mi to znova proběhlo hlavou, musel jsem se posadit a uklidnit svoje emoce. Se slzami v očích jsem Elis objal a odešel. Nedokázal jsem nic jiného, než odejít. Styděl jsem se za to, co jsem to udělal. Za to, čím jsem. V tuhle chvíli mě to zlomilo. Začal jsem pochybovat o smyslu mého života, ptal jsem se „jaký to má asi smysl tady trpět?“, ale i přesto vše tu bylo něco, proč jsem nemohl začít dělat nepořádek, za což by přišlo jisté vysvobození.

MOJE ŽIVOTNÍ ROZHODNUTÍ

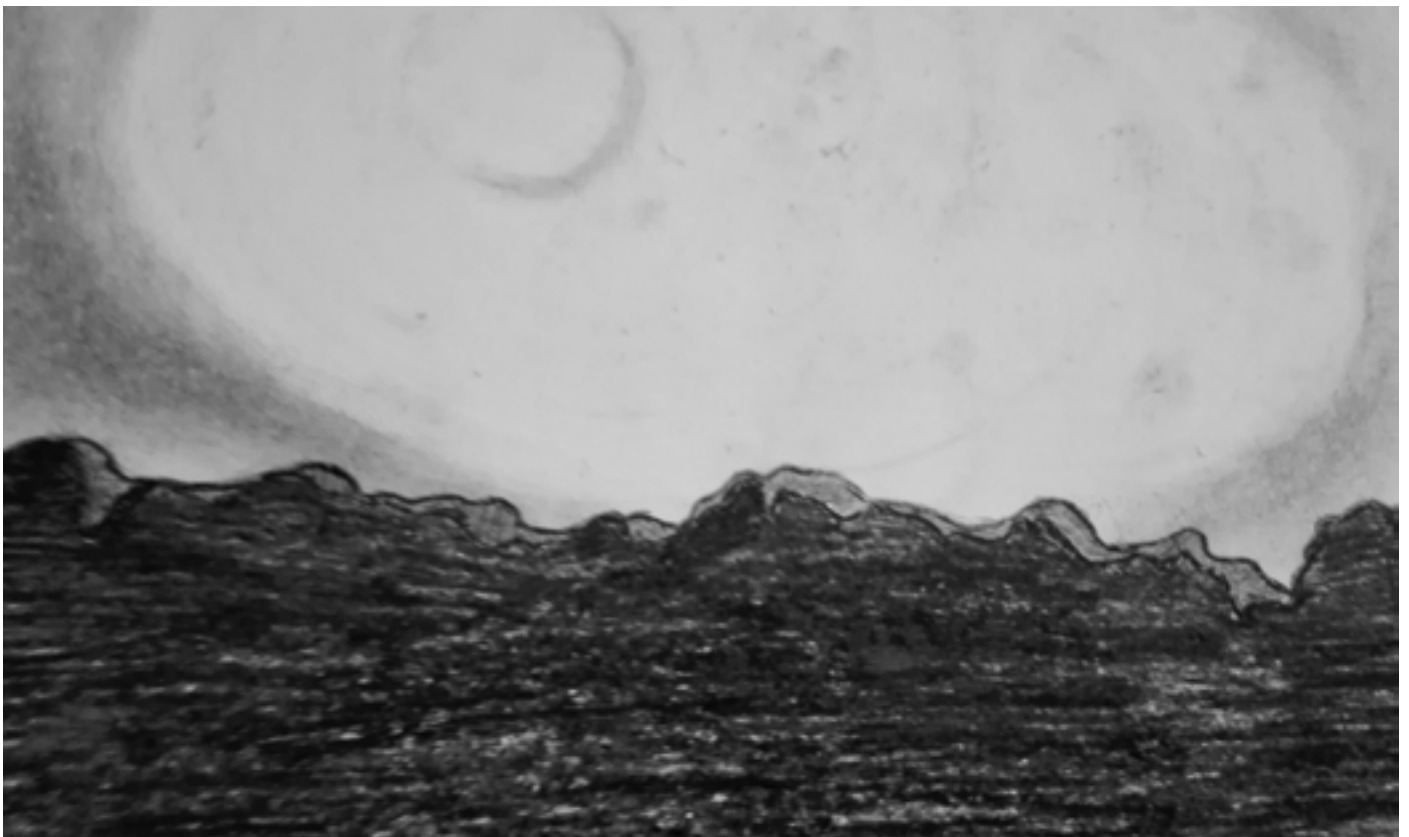
Jednoho dne, když už jsem byl odhodlán umřít, kdyby všechno nevyšlo, tak jak jsem si předsta-

voval, jsem se nenápadně vytratil při rozpouštění nástupu. A začal jsem kopat díru pod plotem. Čím? Jediným, co jsem měl po ruce, kamenem. Šlo to opravdu pomalu a při schovávání před hlídkami mi každá sekunda trvala jak minutu. Zrovna když procházeli dozorcí, jsem se krčil v křoví, když v tom jsem se o něco píchnul? O co? O kleště, které byly docela dobře naostřené, na to abych odstranil ostnatý drát, kde se tam vzali? To už nikdy nezjistím, ale věřil bych, že mi je tam poslal někdo z nebes. Kleštěmi jsem udělal díru do plotu, než stihla hlídka znovu projít. Teď už mi zbývala jediná věc, najít svoji lásku a utéct pryč. Cítil jsem takovou euforii a zároveň strach. Když jsem se dostal do prostorů k Elis, ta si mě hned všimla a viděla, že se něco děje, jinak bych nebyl v prostoru pro ženy a děti v tuhle dobu. Jelikož si mě nevšimlo víc lidí, odešla nepozorovaně, co to šlo, aby zbytečně nepoutala pozornost. Když už jsme byli mimo oči všech, řekl jsem jí jen „jdu zachránit to, co jsem způsobil“, chytl jsem ji za ruku a nenápadně jsme se proplížili k místu. Nevím, jestli to byla životní zkouška toho, jak bych se zachoval, ale

když jsme zrovna přistoupili k místu, že budem prolézat, ničeho nic se opodál objevili strážníci. Nenápadně jsem hecoval Elizabeth, ať si pospíší, že nemáme moc času, avšak jak jsem tahle slova dořekl, viděl jsem, že se zamotala o trčící dráty, ze kterého se nemohla uvolnit.

Měli jsme asi osm sekund. Čas v tu chvíli jak kdyby zastavil. Cítil jsem, že je konec. Že jsem nakonec způsobil smrt i svojí ženy, jenže já s tímhle nechtěl umřít, takhle jsem nikdy nechtěl svůj

konec. Z ničeho jsem se rozeběhl a začal křičet, abych upoutal pozornost na sebe, chtěl jsem získat čas pro Elizabeth. Plán mi vyšel, všichni se rozběhli za mnou. V tu chvíli jsem se zastavil a otočil k místu, kde jsem moje štěstí už neviděl. Uvědomil jsem si, že ne vždy je důležité mít u sebe své štěstí, když zrovna žijete v neštěstí, po dokončení této myšlenky, jsem padl na kolena zavřel oči a během necelých pěti sekund přišla kulka.



Obr. Jan Svoboda



„Proč oslavovat strom živený řekou, když je jeho ovoce hořké?
Svět, bytosti jsou skličující řeky.
Hodím se k nim.“

Edmond Jabés



Obrazy Jan Svoboda

Vzpomínám, bylo mi něco okolo 10 let, kdy jsem poprvé zaznamenala, pro mé uši revoluční, píseň Firestarter. Elektronické tóny vycházející z tehdejší, stejně tak dlouhé, jak široké, televize Tesla a pořadu ESO, mě přitáhly k obrazovce. To co následovalo, bylo možná ještě překvapivější, než samotná hudba, byl to videoklip a vzezření Keitha Flinta. Piercingy všude kde se dalo, vyholená linie vlasů od čela po temeno, po stranách zeleně nabarvené vlasy a máme ho tady, pankáče démonického zjevu, který na jedné straně přiváděl mnohé k úžasu a na druhé některé děsil.

Skupinu dali dohromady v roce 1990 producent a skladatel Liam

Zemřel Keith Flint, zpěvák kultovních The Prodi- gy

Petra ze Streetu



Howlett a již zmiňovaný frontman, zpěvák a tanečník Keith Flint. Doplňoval je také vokalista Maxim a klávesista/tanečník Leeroy Thornhill, který ale skupinu v roce 2000 nadobro opustil.

Keithův život provázely psychické obtíže, trpěl depresemi, někdy tak silnými, že hovořil o sebevraždě, uvedl, že nebýt jeho šesti psů, na život by si sáhl již dávno. Jak to tak bývá, snažil se i Keith překonávat své deprese drogami a alkoholem. Užíval především kokain, kodein, marihuanu, heroin atd. Pravděpodobně nejvíce se uchýlil k drogám v roce 1999, kdy se The Prodigy na čas rozpadli, velmi ho



Obr. Bývalý uživatel

to zasáhlo.

O tři roky později začali znovu spolupracovat a Keith se velmi snažil bojovat se závislostí. Jako hnací motor a životní náplň, místo užívání drog, používal přípravu na koncerty a samotné vystupování. Vystupoval také několikrát v České Republice např. dvakrát na festivalu Rock for People a v Praze. Bohužel dalších koncertů v plné skvadře The Prodigy se již nikdy nedočkáme, 4. Března 2019 ve 49 letech si Keith Flint vzal život... Co ho k tomuto kroku přivedlo se spekuluje. Jednou z možností je i jeho rozchod s manželkou Mayumi Kai, které měl údajně těsně před smrtí volat a snažit se o usmíření. Co měl ale přesně Keith v hlavě, než se oběsil se nikdo, nikdy nedozví. Po jeho sebevraždě skupina zveřejnila na Twitteru Prodigy tento příspěvek, který povzbuzuje lidi bojující s psychickými problémy, aby vyhledali pomoc, se kterým se i já ztotožňuji.

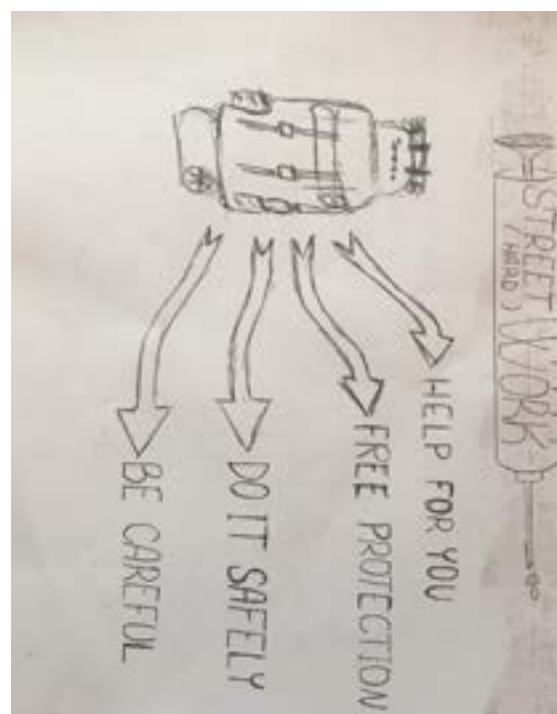
„Těch posledních několik týdnů od smrti Keitha bylo pro všechny těžkých,“ píše na Twitteru. „Pokud bojujete s depresemi, závislostí nebo následky něčí sebevraždy, prosíme, netrpte v tichosti. Prodigy zcela podporují kampaň za zlepšování psychického zdraví.“





Čauky, věděli jste, že my streeti chodíme taky do škol na besedy a povídáme si s dětmi o naší práci, drogách a o spoustě jiných věcí? Většinou chodíme na střední školy, ale tentokrát jsme byli i na základce v rámci Občanské výchovy. A jak si naši práci představují deváťáci?? To nám nakreslili.

Verča ze Streetu



KONTAKTNÍ CENTRUM PREVENT České Budějovice

Tř. 28.října 1312/16
370 01 České Budějovice
Tel.: 387 201 738
Email: kccb@prevent99.cz
Web: <http://kccb.prevent99.cz/>

PONDĚLÍ: 9.00 - 17.0
ÚTERÝ: 8.00 - 16.00
STŘEDA: 9.00 - 17.00
ČTVRTEK: 8.00 - 16.00
PÁTEK: 9.00 - 17.00

KONTAKTNÍ MÍSTNOST :
po, st a pá 11.00 – 16.00

HYGIENICKÝ SERVIS (sprcha):
po 11.00 - 16.00
út 12.00 - 15.30
st 11.00 - 16.00
čt 12.00 - 15.30
pá 11.00 - 16.00

KONTAKTNÍ CENTRUM PREVENT STRAKONICE

Komenského 174 ,386 01 Strakonice
Tel: 383 322 357
E-mail: kcst@prevent99.cz
Web: <http://kcst.prevent99.cz/>

PO: 10:00 – 16:00
ÚT : 13:00 – 16:00
ST: 10:00 – 17:00
ČT: 10:00 – 16:00
Pá: 10:00 – 16:00

Kontaktní místnost + hygienický servis:
Po: 13:00 – 16:00
ST: 13:00 – 17:00
Pá: 13:00 – 16:00

ADIKTOLOGICKÁ PORADNA PREVENT České Budějovice

Františka Ondříčka 2, 370 11 České Budějovice
Tel: +420 725 708 078, E-mail: ap@prevent99.cz

České Budějovice:

PO-ČT: 9.00 - 17.00, PÁ: 9.00 - 15.00.

ÚT, ČT, PÁ - pouze pro objednané klienty

Strakonice: 702 050 789

ÚT 9.00 - 15.00 (bez objednání)

ČT 10.00 - 17.00 (pouze pro objednané)

Prachatice: 702 050 789

PO 9.00 - 15.00 (bez objednání)

ST 10.00 - 17.00 (pouze pro objednané)

KONTAKTNÍ CENTRUM PREVENT

Prachatice

Primátorská 76, 383 01 Prachatice

Tel.: 388 310 147

E-mail: kcpt@prevent99.cz

Web: <http://kcpt.prevent99.cz>

PO: 10:00 – 16:00

ÚT : 13:00 – 16:00

ST: 10:00 – 17:00

ČT: 10:00 – 16:00

Pá: 10:00 – 16:00

Kontaktní místnost + hygienický servis:

ÚT: 13:00 – 16:00

ČT: 13:00 – 16:00

Pá: 13:00 – 16:00

Kontakty



SUBSTITUČNÍ CENTRUM PREVENT

Matice školské 17

370 01 České Budějovice

T: +420 387 730 459

E: sc@prevent99.cz

Web: <http://sc.prevent99.cz/>

Výdej substituční látky a receptů:

po: 9.30 - 12.00 / 14.00 - 16.00

út: 9.30 - 12.00 / 14.00 - 16.45

st: ZAVŘENO

čt, pá: 9.30 - 12.00

so: 10.00 - 11.30

ne: ZAVŘENO

Individuální konzultace:

po: 9.00 - 14.00

út: 9.00 - 16.00

st: pouze po předchozí domluvě

čt, pá : 9.00 - 13.00

Konzultace s lékařem

po: 14.00 - 16.00

JIHOČESKÝ STREETWORK PREVENT

E-mail: js@prevent99.cz

Web: <http://js.prevent99.cz/>

České Budějovice

Pondělí, Úterý 11.00-19.00, Čtvrtek 11.00-16.00, Pátek 9.30-16.00

Mob. 723 527 512

Lišov

Pondělí 17.00-18.00

Mob. 775 627 512

Týn nad Vltavou

Středa 14.00-16.00

Mob. 775 627 512

Zliv

Středa 16.30-17.30

Mob. 775 627 512

České Velenice

Čtvrtek 13.00-15.00

Mob. 776 195 360

Nové Hrady

Čtvrtek 15.30-16.30

Mob. 776 195 360

Trhové Sviny

Čtvrtek 17.00-18.00

Mob. 776 195 360

Strakonice

Pondělí 11.00-15.00, Středa 13.00-17.00/

Mob. 728 469 494

Vodňany

Pondělí 15.30-17.30

Mob. 728 469 494

Matice školské 17

370 01 České Budějovice

T: +420 387 730 459

E: sc@prevent99.cz

Web: <http://sc.prevent99.cz/>

Výdej substituční látky a receptů:

po: 9.30 - 12.00 / 14.00 - 16.00

út: 9.30 - 12.00 / 14.00 - 16.45

st: ZAVŘENO

Substituční centrum
Prevent

Volyně

Úterý 13.00-14.00

Mob. 728 469 494

Blatná

Úterý 15.00-18.00

Mob. 728 469 494

Vimperk

Pondělí 13.00-15.00, Středa 15.30-18.00/ Mob. 776 195 360

Strážný a okolí

Středa 14.30-15.30 /Mob. 776 195 360

Prachatice

Pondělí 15.30-17.00

Mob. 776 195 360

Volary

Čtvrtek 14.00-16.00

Mob. 775 627 512

Netolice

Čtvrtek 17.00-18.00

Mob. 775 627 512

Dačice

Pondělí 14.00-16.00

Mob 601 104 553

Jindřichův Hradec

Úterý 13.00-16.00, Čtvrtek 12.30-16.30/Mob 601 104 553

Třeboň

Úterý 16.30-18.30

Mob 601 104 553

Kardašova Řečice

Čtvrtek 17.00-18.00/Mob 601 104 553

čt, pá: 9.30 - 12.00

so: 10.00 - 11.30

ne: ZAVŘENO

Individuální konzultace:

po: 9.00 - 14.00

út: 9.00 - 16.00

st: pouze po předchozí domluvě

čt, pá: 9.00 - 13.00

Konzultace s lékařem

po: 14.00 - 16.00

